ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις: Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 5-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 36. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Ἁγίας Σοφίας 17. Τηλ. 18-14. Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡΑΦ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ„

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ 7ον ΑΡ. 4229

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ
ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ. 5.50
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ » » » » 6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ Ἀνατ. ἡλ. 6.36 . Δύσις ἡλ. 6.32'. Ἀλεξίου ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 18.9, ἐλαχ. 4.9. Ὑγρ. μετρία. Ἄνεμοι: μέτριοι. Θάλασσα: Ἰόνιον σχεδὸν γαληνιαία.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 768.

Κρατεῖτε ἀνελλιπῶς τὰ δελτία τῆς «Πρωΐας» διὰ νὰ λάβητε τὸ Β΄ Μέρος τοῦ Λεξικοῦ

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Εἶνε περίεργος, πράγματι, ἡ ἐπιμονὴ τοῦ βενιζελικοῦ κόμματος — τοῦ κ. Βενιζέλου κυριολεκτικώτερον — ἐπὶ τῆς ἰδέας τῆς χρησιμοποιήσεως τῆς δημαρχιακῆς ἐκλογῆς τοῦ Πειραιῶς διὰ μίαν κομματικὴν ἐπίδειξιν. Ἐὰν ἡ ἀπόδοσις πολιτικῆς σημασίας εἰς τὴν ἐκλογὴν αὐτὴν εἰδικῶς ἦτο νοητὴ κατὰ τὴν πρώτην διενέργειάν της, σήμερον δὲν δικαιολογεῖται ἄλλως, παρὰ ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως μὴ ἀφεθῇ ἡ ἐντύπωσις τοῦ πρώτου ἐκλογικοῦ παθήματος.

Διὰ πολλοστὴν φορὰν θὰ ἐπαναλάβωμεν καὶ τώρα ὅτι ἀκριβῶς ἡ ἐκλογὴ δημάρχου διὰ τὴν γείτονα, μετὰ τὰς θλιβερὰς τοῦ δήμου περιπετείας, ἔπρεπε νὰ μὴ συνδεθῇ πρὸς κομματικὰς ἀναμετρήσεις, ἀλλὰ ν' ἀφεθοῦν οἱ Πειραιεῖς ἐλεύθεροι νὰ ἐκλέξουν, ἔξω κάθε κομματικῆς ἐπιδράσεως ἕναν νέον δημοτικὸν ἄρχοντα, τοῦ ὁποίου ὁ κύριος καὶ εἰδικὸς προορισμὸς θὰ ἦτο ἡ ἀποκατάστασις μιᾶς ἐντίμου νοικοκυρωσύνης εἰς τὸν κακοπαθήσαντα δῆμον. Ὁ κ. Βενιζέλος ἄλλως ἔκρινε πρὸ διμήνου. Ἐχρωμάτισε κομματικῶς τὴν ἐκλογήν, τὴν ἐχαρακτήρισεν ὡς προκριματικὴν διὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογάς, ὡς μέλλουσαν νὰ καταδείξῃ ἐὰν ὁ λαὸς τὸν ἐπικουρῇ εἰς τὴν προσπάθειάν του διὰ τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα, ἐκίνησεν ὅλους τοὺς ἐπιτελεῖς του ἐπὶ ἑβδομάδας, κατῆλθεν ὁ ἴδιος ἐπανειλημμένως εἰς τὸν Πειραιὰ καὶ... ἐπῆλθε τὸ γνωστὸν καὶ ἀδόκητον διὰ τὸ βενιζελικὸν κόμμα ἀποτέλεσμα, τὸ ὁποῖον κατέδειξε πασιφανῶς τὴν φθίσιν τῆς βενιζελικῆς κυριαρχίας εἰς αὐτὴν τὴν ἐκλογικὴν Μέκκαν τοῦ βενιζελισμοῦ, ὡς ἐθεωρεῖτο ὁ Πειραιεύς.

Ὑπὸ τὸ κράτος τῆς βαρυθυμίας τῶν πρώτων ἡμερῶν, ὁ κ. Βενιζέλος εἶχεν ἀποφασίσει νὰ μὴ ἐνδιαφερθῇ πλέον διὰ τὴν ἐπανάληψιν τῆς ἐκλογῆς. Ἀλλ' ὅσον καὶ ἂν εἶνε ἀπόλυτος καὶ αὐταρχικὸς αὐθέντης τοῦ κόμματός του, εἶνε, ὅπως ὅλοι οἱ ὁμοίας αὐταρχικῆς ἰδιοσυγκρασίας, καὶ δοῦλός του. Καὶ οἱ περὶ τὰ κομματικὰ των μικρολογοῦντες ἐπιτελεῖς του τὸν ἔπεισαν ὅτι πρέπει νὰ ρίψῃ καὶ πάλιν τὸ βάρος τῆς προσωπικότητός του εἰς τὴν ἐκλογικὴν πλάστιγγα, χρίων καὶ τώρα νέον ὑποψήφιον. Ἡ παρότρυνσις αὐτὴ τῶν μικρολογούντων κομματαρχῶν του εἰς στιγμάς, καθ' ἃς εἰς τοὺς Παρισίους διεξάγονται συνομιλίαι καὶ διαπραγματεύσεις, ἐκ τῆς ἐκβάσεως τῶν ὁποίων — ὀρθῶς ἄλλωστε — ὁ κ. Βενιζέλος ἐδήλωσεν εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι θὰ ἐξαρτήσῃ τὴν παραμονήν του εἰς τὴν ἐξουσίαν, ἦτο τόσον ἐγγὺς τῆς ἐνδιαθέτου παρορμήσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ των, ὥστε νὰ καρποφορήσῃ ἀμέσως. Καὶ ὁ κ. Βενιζέλος ἐξέλεξεν ὡς νέον ὑποψήφιον τοῦ κόμματός τῶν Φιλελευθέρων διὰ τὸν δῆμον Πειραιῶς τὸν ναύαρχον καὶ τέως ὑπουργὸν κ. Ἀθ. Μιαούλην — αὐτὴν τὴν φοράν, τούλάχιστον, πρόσωπον ἔχον καὶ πολιτικὴν, ἀλλὰ κοινωνικὴν πρὸ πάντων αὐθυπαρξίαν καὶ μὴ δεόμενον τῆς αἰγίδος καὶ τῆς εὐγλωττίας τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Προνοίας διὰ νὰ γίνῃ γνωστόν.

Ἀλλ' ὁ κ. Μιαούλης, Ἀθηναῖος τὴν κατοικίαν καὶ ἐν Ὕδρᾳ πολιτευόμενος, γουνεχὴς δὲ καὶ πεπειραμένος περὶ τὰ ἐκλογικά, τόσον καλῶς ὁ ἴδιος κατανοεῖ ὅτι δὲν εἶνε ὁ ἐνδεδειγμένος διὰ νὰ δημαρχεύσῃ εἰς τὸν Πειραιᾶ, ὥστε ἡ νέα του ἐπιμόνως τὴν ἀμφίβολον τιμὴν τῆς περιπετειώδους ὑποψηφιότητος, ὥστε μόνον χθές, κατόπιν πιέσεων, εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἠδύνατο πλέον ν' ἀντισταθῇ καὶ ἀφοῦ τοῦ παρεστάθη ὅτι αὐτὸς καὶ μόνος θὰ ἠδύνατο νὰ ἀναστηλώσῃ εἰς τὸν Πειραιὰ τὸ καταρριφθὲν βενιζελικὸν λάβαρον, ἀπεδέχθη τὸ χρῖσμα. Ὀπωσδήποτε, ἀπὸ τῆς χθὲς ἐχρωματίσθη καὶ πάλιν κομματικῶς ἡ ἐκλογὴ τοῦ Πειραιῶς καὶ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως καθῆκον εἶνε νὰ δεχθῇ τὴν πρόκλησιν. Ὁ ὑποψήφιος τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Στρατήγης, Πειραιώτης πραγματικὸς καὶ ὄχι κατὰ κομματικὴν μετάπεμψιν, ἐπιστήμων γνωστότατος εἰς τοὺς συνδημότας του, ἔχει ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πρώτης ἐκλογῆς. Εἰς ὅσους τὸν ἐψήφισαν τότε θὰ προστεθοῦν τώρα καὶ οἱ φρόνιμοι πολῖται, οἱ καλῶς ἐννοοῦντες ὅτι χρειάζεται ἐντόπιος δημοτικὸς ἄρχων διὰ νὰ τακτοποιήσῃ μὲ ἐνδιαφέρον καὶ πόνον τὰ τοῦ Πειραϊκοῦ Οἴκου καὶ ὄχι «Πειραιώτης» ἐκ κομματικοῦ διορισμοῦ. Καὶ τοιουτοτρόπως οἱ ψηφίζοντες τὸν Λαϊκὸν ὑποψήφιον θὰ ἔχουν τὴν βεβαιότητα ὅτι δὲν ἀπαντοῦν ἁπλῶς εἰς τὴν κομματικὴν πρόκλησιν τοῦ ἀθεραπεύτως πολυπράγμονος κ. Βενιζέλου ἀλλὰ καὶ ἀναδεικνύουν ὡς δημοτικὸν ἄρχοντα τὸν καταλληλότατον καὶ τὸν πραγματικὸν Πειραιώτην.

Ψηφισθέντος τελικῶς χθὲς τοῦ κατὰ τοῦ Τύπου νομοσχεδίου τῆς Κυβερνήσεως, ἡ «Πρωΐα» δίδει εἰς τοὺς ἀναγνώστας της τὴν ἐξήγησιν ὅσον ἀφορᾷ τὸν τρόπον τῆς διανομῆς τοῦ Λεξικοῦ της.

Ἡ «Πρωΐα», ἀναλαβοῦσα τὴν ὑποχρέωσιν νὰ διανείμῃ εἰς τοὺς ἀναγνώστας της τὸ Ἐπίτομον Ἐγκυκλοπαιδικὸν Λεξικόν, τοῦ ὁποίου διανέμεται ἤδη ὁ πρῶτος τόμος, εὑρίσκετο ὄχι μόνον ἐν πλήρει τάξει ἀπέναντι τῶν κειμένων νόμων, ἀλλὰ καὶ ἐν ἁρμονίᾳ πρὸς τὰς σκέψεις τῆς Κυβερνήσεως, ἤτις ἐπανειλημμένως καὶ σαφῶς ἐξεδήλωσε τὴν περὶ τούτου γνώμην της.

Ἀτυχῶς ἡ Κυβέρνησις, ὑπείκουσα εἰς τὰς γνωστὰς πιέσεις, περιέλαβεν εἰς τὸν νέον κατὰ τοῦ Τύπου νόμον διατάξεις, διὰ τῶν ὁποίων ἐπεζητεῖτο ν' ἀπαγορευθῇ εἰς τὴν «Πρωΐαν» νὰ δώσῃ εἰς τοὺς ἀναγνώστας της καὶ τὰ ὑπόλοιπα μέρη τοῦ Ἐπιτόμου Ἐγκυκλοπαιδικοῦ της Λεξικοῦ.

Ἡ «Πρωΐα» ἐθεώρησε συνεπείᾳ τούτου ὑποχρέωσίν της ν' ἀποταθῇ πρὸς τρεῖς κορυφαίους νομικοὺς διὰ νὰ πληροφορηθῇ ὑπευθύνως παρ' αὐτῶν, τίνι τρόπῳ δύναται νὰ διευκολύνῃ τοὺς ἀναγνώστας της καὶ ἀποκτήσουν τὰ ὑπόλοιπα μέρη τοῦ Λεξικοῦ της.

Ἀπετάθη πρὸς τοὺς κ.κ. Κ. Δεμερτζῆν, Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, Γεώργιον Μπαλῆν, Ἀκαδημαϊκὸν, Καθηγητὴν τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν καὶ μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος καὶ Ἀναστάσιον Παπαληγούραν, ἕνα τῶν ἐγκριτωτέρων δικηγόρων Ἀθηνῶν, καὶ τέως Εἰσαγγελέα Ἐφετῶν.

Διὰ τῆς γνωματεύσεώς των οἱ ἀνωτέρω ἀποφαίνονται ὅτι: Ἡ «ΠΡΩΪΑ» ΔΕΝ ΠΑΡΑΒΑΙΝΕΙ ΟΥΔΕΝΑ ΝΟΜΟΝ ΕΑΝ ΠΩΛΗΣΗ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΤΗΣ, ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΘΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΑΓΑΓΟΥΝ ΤΑ ΚΑΘΩΡΙΣΜΕΝΑ ΔΕΛΤΙΑ ΤΗΣ, ΤΟ ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ ΤΟΥ ΛΕΞΙΚΟΥ ΤΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ ΤΟΥ.

Συνεπῶς, ἡ «Πρωΐα» μὴ νομίζουσα ὅτι τῆς ἐπιτρέπεται, διὰ γενικωτέρους λόγους, ὡς καὶ ἀπὸ τῆς 10ης Μαρτίου, καθημερινῶς, δηλοῖ, νὰ παραβαίνῃ νόμους, θεωρεῖ ἑαυτὴν ὑποχρεωμένην νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν γνώμην τῶν νομικῶν της συμβούλων καὶ ἀντικρινομένη εἰς τὴν ἔναντι τῶν ἀναγνωστῶν της ἠθικὴν ὑποχρέωσίν της, θὰ πωλῇ εἰς αὐτοὺς τὸ Β΄ Μέρος τοῦ Λεξικοῦ της εἰς τὸ κόστος του — συμφώνως πρὸς τὴν ἔννοιαν τῆς ἐν συνεχείᾳ δημοσιευομένης γνωματεύσεως — δηλ. ἀντὶ 15 δραχμῶν, πληρωτέων καὶ εἰς τρεῖς μηνιαίας δόσεις ἐκ 5 δραχμῶν.

Τὸ ζήτημα τοῦ χρυσοῦ
Διατί ἡ Γαλλία δὲν δανείζει
Ἄρθρον τοῦ πρώην πρωθυπουργοῦ κ. Ἰωσὴφ Καγιὼ

Εὑρισκόμεθα λοιπὸν εἰς ἐποχήν, κατὰ τὴν ὁποίαν θαρρεῖ κανεὶς ὅτι ἐξηφανίσθη ἐντελῶς ὁ χρυσός, ὁ ὁποῖος ἐκυλοῦσεν ἄλλοτε τόσον χαρωπὰ καὶ μὲ τόσον πρόσχαρον κουδούνισμα εἰς τὰ τραπέζια τῶν διαφόρων γραφείων. Κρύπτεται τώρα εἰς τὰ χρηματοκιβώτια τῶν Τραπεζῶν, καὶ γίνεται πλέον ἀντικείμενον σπουδῆς τῶν οἰκονομολόγων, οἵτινες καταλήγουν εἰς μακρὰ καὶ σπουδαῖα συμπεράσματα περὶ τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν ἐλαττωμάτων τοῦ βασιλικοῦ αὐτοῦ μετάλλου. Πρόκειται περὶ δεσπότου τυραννικοῦ, δηλοῦν οἱ μέν, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε τόσον ὑπερβαλλόντως αὐταρχικός, ὥστε ἐξημίωσε καὶ τὸν ἑαυτόν του. Ἐνῷ ἐνόμιζεν ὅτι ἐνίσχυεί την κυριαρχίαν του, τὴν ἐξησθένησε. Ἄλλοι πάλιν διερωτῶνται: εἶναι ἆρα γε εἰς θέσιν νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν προορισμόν του; Τὸ γεγονὸς ἀκριβῶς, ὅτι ἐξηφανίσθη τῆς κυκλοφορίας, δὲν ἀποδεικνύει τάχα τὴν ἀνεπάρκειάν του; Μὲ ἄλλο λόγια: εἶναι ἆρα γε τόσον ἄφθονος, ὥστε νὰ ἱκανοποιῇ τὰς χρηματικὰς ἀνάγκας τοῦ κόσμου;

Ὄχι, ἀποκρίνονται πολλοὶ καὶ διάφοροι, δὲν ὑπάρχει στενότης, πρόκειται ἁπλῶς περὶ κακῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ χρυσοῦ. Οἰκονομολόγος μεγάλης ἀξίας, ὁ Alfred Lansburgh συνώψισε τὰς ἰδέας του εἰς τὴν ἑξῆς φράσιν: «Ἀδύνατον νὰ γίνεται λόγος περὶ ἐλλείψεως χρυσοῦ, εὑρισκόμεθα ἁπλῶς ἐνώπιον τραπεζιτικῆς πολιτικῆς, ἡ ὁποία δὲν κατώρθωσεν οὐδόλως νὰ ἐπωφεληθῇ ἐκ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν εἰς χρυσὸν ἀποθεμάτων.» Οἰκονομικοὶ συγγραφεῖς καὶ ἐπιχειρηματίαι, καὶ μάλιστα ὄχι οἱ πλέον ἀσήμαντοι, ἰδιοποιήθησαν τὴν ρῆσιν αὐτήν. Ἂν τοὺς πιστεύσῃ κανείς, τότε αἱ προφανεῖς ἐλλείψεις τῶν συναλλαγμάτων τῶν περισσοτέρων κρατῶν ὀφείλονται εἰς τὸ γεγονός, ὅτι ὁ χρυσὸς δὲν εἶναι ὁμοειδῶς διεμοιρασμένος. Τοῦτο ὅμως ἄγει εἰς ἐπιθέσεις ἐναντίον τῶν μεγάλων Τραπεζῶν, αἱ ὁποῖαι κατακρατοῦν τὸ πολύτιμον μέταλλον, ἰδίως ἐναντίον τῆς Τραπέζης τῆς Γαλλίας. Τὰς κατηγοροῦν, καὶ κατηγοροῦν ὡσαύτως τὴν Γαλλίαν, ὅτι διεξάγουν «πόλεμον χρυσοῦ». Ἡ Γαλλία, ἰσχυρίζονται, θέλει νὰ ἐπιβληθῇ ἐπὶ τοῦ κόσμου καὶ νὰ κυριαρχήσῃ τῆς Εὐρώπης διὰ τοῦ βάρους τῶν ὄγκων μετάλλου, τοὺς ὁποίους συγκεντρώνει. Ἀλλ' ἡ κατηγορία αὐτὴ εἶναι ἄκυρος. Καὶ δὲν μοῦ εἶναι δύσκολον νὰ τὸ ἀποδείξω.

Διατί συρρέει ὅλος ὁ χρυσός— διότι τὸ γεγονὸς αὐτὸ εἶναι ἀναμφισβήτητον — εἰς τὴν Γαλλίαν; Ἐλέχθη ἤδη ἀπειράκις, ὅτι ἡ Γαλλία εἶναι τὸ μόνον μέγα κράτος, τοῦ ὁποίου τὸ συνάλλαγμα ἐμπνέει ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην. Παραγωγοὶ καθὼς καὶ κάτοχοι χρυσοῦ φέρουν συνεπῶς τὸ μέταλλον, τὸ ὁποῖον ἐπιθυμοῦν νὰ πωλήσουν, φυσικῷ τῷ τρόπῳ εἰς τὴν χώραν ἐκείνην, ὅπου δύνανται ν' ἀγοράσουν ἀντ' αὐτοῦ χαρτιά, τὰ ὁποῖα φαίνονται νὰ τοῖς παρέχουν τὴν μεγαλυτέραν δυνατὴν ἐγγύησιν. Ἀλλοδαποὶ κεφαλαιοῦχοι μεταβιβάζουν — περίφοβοι ἀπὸ ἀπειλὰς πολιτικῶν ταραχῶν ἐν τῇ πατρίδι των—, τὴν περιουσίαν των εἰς τὴν χώραν ἐκείνην, τὴν ὁποίαν θεωροῦν ὡς νῆσον ἀσφαλείας.

Τί δύνανται νὰ πράξουν οἱ Γάλλοι ἐναντίον τῆς κινήσεως αὐτῆς; Ἡ Τράπεζα τῆς Γαλλίας εἶναι ὑποχρεωμένη διὰ νόμου ν' ἀνταλλάσσῃ τὸν προσφερόμενον εἰς αὐτὴν χρυσὸν ἀπέναντι χαρτονομίσματος ἀναλόγου ἀξίας. Ἀλλὰ δὲν εἴμεθα ἐξ ἄλλου οὐδόλως εὐχαριστημένοι διὰ τὸ κῦμα αὐτὸ τὸ ὁποῖον κατακλύζει τὴν Γαλλίαν. Τοὐναντίον μάλιστα, δυσαρεστούμεθα διὰ τοῦτο. Ἡ εἰσροὴ χρυσοῦ ἔχει πρακτικῶς ὡς ἀποτέλεσμα, νὰ ἐπαυξάνῃ τὴν κυκλοφορίαν τῶν τραπεζογραμματίων. Ἡ ἐπαύξησις αὐτὴ τοῦ δγκου τῶν μέσων πληρωμῆς, θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ ὡς συνέπειαν τὴν γενικὴν αὔξησιν τῶν τιμῶν, μόνον δὲ ἡ εὐχαριστος ἀλλὰ καὶ δυσάρεστος ταυτοχρόνως ἀποθησαύρισις τῶν τραπεζογραμματίων παρεμποδίζει εὐτυχῶς τὴν ἐπαύξησιν τοῦ κόστους τῆς ζωῆς. Ἐν τούτοις ἡ πτῶσις τῶν τιμῶν ἡλιανικῆς πωλήσεως, ἡ ὁποία θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπέλθῃ κατ' ἀνάγκην εἰς ἐποχὴν κρίσεως, ὡς ἡ σημερινή, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ λόγῳ ἀκριβῶς τῆς μεγάλης ποσότητος τοῦ κυκλοφοροῦντος χρήματος.

Ὁποιος ἔχει ἰδέαν πολιτικῆς οἰκονομίας θὰ ἐννοήσῃ ποίας ζημίας ὑφίσταται ἡ Γαλλία διὰ τῆς διατηρήσεως τῶν ὑψηλῶν τιμῶν κόστους, ἐνῷ αἱ τιμαὶ αὗται ἔχουν καταπέσει εἰς ὅλα τὰ ἄλλα γειτονικὰ της κράτη καὶ καταπίπτουν ἀδιακόπως. Διότι, πῶς εἶνε δυνατὸν τότε νὰ ἀμυνθῶμεν νικηφόρως ἐναντίον τοῦ συναγωνισμοῦ; Μᾶς ἀποκρίνονται: «Ξεφορτωθῆτε τὸν χρυσόν σας, ἀφοῦ σᾶς βαρύνει! Ἔχετε δύο μέσα εἰς τὴν διάθεσίν σας: νὰ καταβιβάσετε τὸν προεξοφλητικόν σας τόκον καὶ νὰ ἐπιτρέψετε εἰς τοὺς κεφαλαιούχους σας νὰ ἐγγράψουν εἰς ξένα δάνεια. Αἱ ἀποστολαὶ χρυσοῦ, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐγίνοντο τότε ἀπὸ τὴν Γαλλίαν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, θὰ ἐγίνοντο αἰσθηταὶ ὡς μετανάστευσις τοῦ χρυσοῦ.» Καὶ ἀποροῦν, διατί δὲν ἐφαρμόζομεν τόσον ἁπλούστατα μέσα. Ἀλλὰ δὲν ἀρνούμεθα νὰ τὸ κάμωμεν, διότι διεξάγομεν τάχα «πόλεμον χρυσοῦ»; Ὄχι, ἀλλὰ διότι αἱ μέθοδοι, τὰς ὁποίας μᾶς συνιστοῦν, ἔχουν γίνει ἀνεφάρμοστοι, ἐν μέρει λόγῳ σφάλματος τῶν ἄλλων. Προσέξατέ με:

Μᾶς λέγουν: «Καταβιβάσατε τὸν προεξοφλητικὸν τόκον!» Ἀλλὰ δὲν ἔχει τάχα ἀποδειχθῆ, ὅτι θὰ ἦτο τερασττία ἀνοησία νὰ μειωθῇ, εἰς ἐποχὴν κρίσεως, ὁ τόκος, ἀφοῦ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ παρετείνετο ἡ ὕπαρξις κακῶς ἐξοπλισμένων ἐπιχειρήσεων, τῶν ὁποίων ἡ κατάρρευσις προάγει τὰ παγκόσμια συμφέροντα; Φρονῶ, ὅτι ὁ λόγος αὐτὸς εἶνε ἐπαρκής. Ὑπάρχει ὅμως καὶ ἄλλος, ὁ ὁποῖος ἀναφέρεται εἰδικῶς εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ ὅστις, καθ' ὅσον γνωρίζω, δὲν ἐνεφανίσθη ἀκόμη ὑπὸ κατάλληλον φῶς. Τὰ κεφάλαια τῶν ταμιευτηρίων μας ἔχουν τοποθετηθῆ τόσον ἐπιτυχῶς ὑπὸ τῆς «Caisse des Depots et Consignations», ἡ ὁποία τὰ διαχειρίζεται, ὥστε οἱ καταθέται τῶν ταμιευτηρίων αὐτῶν νὰ λαμβάνουν τόκον 3—5 τοῖς ἑκατόν! Τί πρέπει λοιπὸν νὰ γίνῃ; Ἡ κατάστασις αὕτη εἶνε ἁπλῆ συνέπεια καλῆς διαχειρίσεως. Μολονότι τὸ ἀνώτατον ὅριον καταθέσεων ἔχει καθορισθῆ εἰς 20.000 χάρτινα φράγκα κατὰ κεφαλήν, ὑπερβαίνει ἐν τούτοις τὸ σύνολον τῶν εἰς τὰ ταμιευτήρια καταθέσεων σήμερον τὰ πεντήκοντα δισεκατομμύρια, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἀφαιρεθῆ ἀπὸ τὴν παραγωγήν, διότι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ τοποθετηθοῦν παρὰ μόνον εἰς ἀκίνητα, εἰς κρατικὰς ὁμολογίας καὶ κρατικὰς ἐγγυήσεις. Ἂν καταβιβάσῃ αὔριον ἡ Τράπεζα τῆς Γαλλίας τὸν προεξοφλητικὸν της τόκον, θὰ ἠναγκάζοντο τὰ πιστωτικὰ ἱδρύματα νὰ πράξουν τὸ αὐτό, μέρος δὲ τῶν κεφαλαίων των, τὰ ὁποῖα εἶνε καταθέσεις, θὰ διέρρεε πρὸς τὰ ταμιευτήρια, θὰ ἐχάνετο δὲ τοιουτοτρόπως διὰ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν.

Ἀλλ' ἀκούω ἤδη τὴν ἀπάντησιν: Ἂς ἐφαρμόσητε λοιπὸν τὸ δεύτερον μέσον, τὸ ὁποῖον εἶνε πολὺ καλύτερον τοῦ πρώτου· κάμετε δ,τι ἐγίνετο πρὸ τοῦ πολέμου, καὶ ἀφήσατε τὸ κοινὸν σας νὰ συμμετέχῃ εἰς ξένα δάνεια.

Ὡραῖα. Δὲν ἐπιθυμοῦμεν τίποτε καλύτερον. Ἀλλά, ὑπάρχει καὶ ἕνα «ἀλλά». Πρὸς τὸ παρὸν δηλαδὴ, δὲν δυνάμεθα νὰ «πλασάρωμεν» ξένους τίτλους, διότι οἱ μικροὶ καὶ μέσοι Γάλλοι «ἀποθησαυρισταί», οἵτινες, ὡς γνωρίζουν ὅλοι, ἀντιπροσωπεύουν τὰ ἐνενήκοντα ἑκατοστὰ τῆς γαλλικῆς περιουσίας, ὑποφέρουν ἀκόμη ὑπὸ τὰ παλαιὰ των οἰκτρὰ παθήματα. Ἐν μόνον μέσον διαβλέπω, ὅπως ἀποκτήσουν καὶ πάλιν ὄρεξιν διὰ ξένα δάνεια: νὰ τοῖς προσφερθοῦν ε ὐ ρ ω π α ϊ κ ο ὶ τ ί τ λ ο ι.

Πολλάκις, κατὰ διαφόρους εὐκαιρίας, ἐτόνισα, ὅτι οἱ λαοὶ τῆς παλαιᾶς ἠπείρου μας θὰ ἔπρεπε νὰ συνενωθοῦν, ὅπως ἀναλάβουν ὁμοῦ μεγάλας οἰκονομικὰς ἐπιχειρήσεις, καὶ ὅτι πρὸς χρηματοδότησιν τῶν ἐπιχειρήσεων αὐτῶν θὰ ἔπρεπε ν' ἀνοιχθῇ τὸ μέγα βιβλίον τοῦ εὐρωπαϊκοῦ χρέους. Αὐτὸ θὰ εἶνε τὸ θεραπευτικὸν μέσον τῆς ἀθρόας, ὅταν ἐπέλθῃ ἐν Εὐρώπῃ ἡ ὕφεσις τῆς πολιτικῆς κρίσεως, τὴν ὁποίαν ὅλοι ἐπιθυμοῦμεν.

Σήμερον, ἀνάγκη νὰ συνηθίσωμεν εἰς τὰ ἀκανόνιστα πηδήματα τοῦ χρυσοῦ. Οὐδόλως ἀπίθανον, νὰ ἰδωμεν μετ' ὀλίγον νέαν ἐξοδον τοῦ κιτρίνου μετάλλου. Ἄλλως τε, ὁ διαμοιρασμὸς τοῦ χρυσοῦ εἶνε ζήτημα ἄλυτον ἀκόμη! Ἐπουσιώδης πλευρὰ τοῦ μεγάλου προβλήματος τοῦ χρυσοῦ, τὸ ὁποῖον ὑπῆρξεν ἐν ἀρχῇ καὶ τὸ ὁποῖον ἀνήκει εἰς τὰ περιπλοκώτερα ὅλων.

ΙΩΣΗΦ ΚΑΓΙΩ

Εἰς Τὸ Περιθώριον Τῶν Γεγονότων

Αἱ ἐργασίαι τῆς Διασκέψεως τοῦ Ἀφοπλισμοῦ θὰ διακοποῦν αὔριον διὰ νὰ ἐπαναληφθοῦν τὴν 11ην Ἀπριλίου. Ἐὰν πρέκειται ν' ἀνασκοπηθῇ τὸ μέχρι σήμερον συντελεσθὲν ἔργον, πάρα πολὺ ὀλίγα καὶ ἀρκετὰ ἀσαφῆ θὰ ἠτο δυνατὸν νὰ λεχθοῦν. Ἡ Διάσκεψις προχωρεῖ εἰς τὸ ἔργον της μετὰ βραδύτητος καὶ δυσχερειῶν, μὲ προφανεῖς δὲ καὶ ρητὰς ἀντιθέσεις μεγίστων ἀντιπάλων δυνάμεων. Τὸ σχέδιον Ταρντιὲ ἔμεινεν ἕως τώρα ἄνευ σεβαρᾶς τινες ὑποστηρίξεως —πλὴν τῆς τῶν εἰδικῶς συνδεομένων μετὰ τῆς Γαλλίας κρατῶν. Κατὰ τὰ ἄλλα αἱ τεχνικαὶ ἐπιτροπαί, αἱ δποῖαι ἐξετάζουν τὰς ὑποβληθείσας ἕως τώρα γνώμας, δὲν εἶνε γνωστὸν εἰς τί κατατείνουν μέχρις αὐτῆς τῆς στιγμῆς. Ἂν κρίνῃ, ὅμως, κανεὶς ἐκ τῆς προχθεσινῆς συζητήσεως περὶ ἠθικοῦ ἀφοπλισμοῦ, θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ φθάσῃ εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι καταβάλλεται προσπάθεια νὰ διεχετευθῇ ἡ συζήτησις εἰς σφαῖρας θεωρητικὰς, διὰ νὰ μὴ γίνῃ τίποτε τὸ ἀξιόλογον ἀπὸ καθαρῶς πρακτικῆς ἀπόψεως. Μετὰ τρεῖς ἑβδομάδας αἱ διάφοροι ἀντιπροσωπεῖαι θὰ συναντηθοῦν καὶ πάλιν διὰ νὰ συνεχίσουν αἱ ἐπιτροπαὶ τὰ ἀτέρμονα τεχνικὰ σανσκριτικά των μὲ τὴν ὑπόκρευσιν, ἴσως, τοῦ τηλεβόλου καμπίᾳς νέας πολεμικῆς ἐκρήξεως εἰς τὴν Ἄπω Ἀνατολήν.

-----□□-----

ΤΑ ΙΣΤΙΟΦΟΡΑ ΜΑΣ

Ἀφοῦ ἐπὶ τόσους μῆνας καὶ μετὰ τόσας ὑποσχέσεις οὐδὲν ἐγένετο διὰ τὴν ἱστιοφόρον ναυτιλίαν μας, οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἐν Πειραιεῖ ἀργούντων ἱστιοφόρων ἀπεφάσισαν νὰ τὰ παροπλίσουν καὶ νὰ ἀπολύσουν τὰ πληρώματά των, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν πόθεν νὰ μισθοδοτοῦν. Ἡ ἀμέλεια τῆς πολυμελοῦς ἐκ βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν ἐπιτροπῆς εἶνε ἀδιικαιολόγητος. Ἐντὸς τόσων μηνῶν θὰ ἠτο δυνατὸν νὰ λυθῇ καὶ τῆς Μαντζουρίας ἀκόμη τὸ πρόβλημα ἐὰν ὑπῆρχε πραγματικὸν ἐνδιαφέρον καὶ δὲν θὰ ἔπρεπε μετὰ τόσους μῆνας, νὰ εὑρεθῇ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπαναλάβῃ πρὸς τοὺς πλοιοκτήτας τῶν ἱστιοφόρων ὅτι τὰ μὴ ἐξετασθέντα ἀκόμη αἰτήματά των —καὶ δὲν εἶνε ὀλίγα οὔτε ἀσήμαντα αὐτὰ— θὰ ἐξετασθοῦν μετ' εὐμενείας. Ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ἐκδείξῃ εἰς τὸν ἀγῶνα μίαν πραγματικὴν φροντίδα διὰ τὴν ἱστιοφόρον ναυτιλίαν, διότι νομίζομεν ὅτι, παρὰ τὴν γενικὴν οἰκονομικὴν κακοξεξίαν, ἡ κατάστασις της εἶνε δυνατὸν νὰ βελτιωθῇ.

-----□□-----

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΔΙΚΗΝ

Ἡ δίκη τοῦ Καγκουρδικείου ἐγγίζει πρὸς τὸ τέρμα της, τοῦ λόγου δοθέντος εἰς τὴν ὑπεράσπισιν. Ἀπεφύγομεν ἐπιμελῶς ἕως τώρα νὰ ἐκφέρωμεν γνώμας ἐπὶ τινων φαινομένων, τὰ ὁποῖα ἐσημειώθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς, περιορισ

ΗΡΩΪΑ ΩΡΑ 5Η

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Πάσα απόδειξις δια να είνε έγγυος δέον απαιτήται να φέρη της υπογραφής του Οικονομικού Διευθυντού της «Πρωΐας» κ. Δημητρίου Ν. Νίκα και του Διαχειριστού της κ. Κυμαινού Γ. Περιστέρη, κάθε και την αφραγίδα της Εφημερίδος.

ΕΤΟΙΜΑΣΘΕΤΕ
ΕΚΟΛΥ ΧΡΗΓΟΡΑ ή τρισχαριτωμένη
ΑΝΝΥ ΟΝΤΡΑ
Θ' σᾶς καλέση νά περιπατέτε μαζί της
ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ
ΣΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ

ΠΕΡΙ ΕΡΓΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ
Ο ΡΑΣΠΟΥΤΙΝ
Ο ΔΑΙΜΩΝ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
ΘΡΙΑΜΒΕΥΕΙ
Στὸν Κινηματογράφον
ΑΠΟΛΛΩΝ

ΕΥΦΡΑΔΕΙΑ ΣΥΝΕΠΕΙΑ
Ο εὐαγγελιστὴς Δημοσθένης προϋφίσταται τῆς βασιλομήτορος Ἑλένης ἐν τῷ ἀνακτόρῳ
Ἡ μάμμη τοῦ Ἀλεξάνδρου Παπάγου ἐν τῷ ἀνακτόρῳ
Ἡ ἀνεψιὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου Παπάγου ἐν τῷ ἀνακτόρῳ
Ἡ ἀνεψιὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου Παπάγου ἐν τῷ ἀνακτόρῳ
Ἡ ἀνεψιὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου Παπάγου ἐν τῷ ἀνακτόρῳ

Αἴθουσα Ὀθείου Ἀθηνῶν
Σαββάτου 19 Μαρτίου 6 1/2 μ. μ.
RECITAL ΒΙΟΛΙΟΥ
ΑΛΚΟΣ ΑΪΤΖΑΣ ΠΑΠΑ
Ἀκροάσεις Ἀκ-ἔσεως
καὶ Hochschule Βέρνης
τῆ κήρυκι κορτράδε
ΑΛΚΟΣ ΗΦΗΣ ΠΑΝΑ
Πρόγραμμα: Händel, Tachaikowsky, Vieuxtemps, Corelli, Chopin, Paganini, Kreisler, Wieniawski, Sarasate, Saint-Saëns, Ries, Dancla, Ernst, Ysaye, Hubay, Wilhelmj κλπ.
Κιμπάλ Βραχ. 7.25—12.25

Ο ΟΙΚΟΣ ΣΩΤΗΡΗ
Πλησίον τῆς ἐργατικῆς οἰκίας καὶ πολυκλινικῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Φαλήρου
ΜΕΓΑΛΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΠΙΠΛΩΝ
ΤΑΠΗΤΟΥΡΙΕΣ ΚΑΙ ΣΤΡΩΜΝΑΙ
ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΚΟΥΒΕΡΤΕΣ
ΚΑΘΙΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ
ΕΙΔΗ ΚΟΥΖΙΝΑΣ ΚΑΙ ΜΠΑΝΙΟΥ
ΕΙΔΗ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΟΣ
ΕΙΔΗ ΚΑΠΝΙΣΤΟΥ
ΕΙΔΗ ΔΩΡΩΝ
ΕΙΔΗ ΠΑΙΔΙΚΑ
ΕΙΔΗ ΑΘΛΗΤΙΚΑ
ΕΙΔΗ ΚΥΝΗΓΙΟΥ
ΕΙΔΗ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ
ΕΙΔΗ ΚΗΠΟΥ
ΕΙΔΗ ΑΠΟΘΗΚΗΣ
ΕΙΔΗ ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟΥ
ΕΙΔΗ ΚΑΛΛΩΠΙΣΤ

Πῶς θ' ἀποκτήσητε ὁλόκληρον τὸ «Ἐπίτομον Ἐγκυκλοπαιδικὸν Λεξικὸν» τῆς «Πρωΐ

Ἡ "Πρωΐα,, **θὰ συνεχίσῃ τὴν διανομὴν καὶ τῶν ὑπολοίπων τριῶν Μερῶν τοῦ «Ἐπιτόμου Ἐγκυκλοπαιδικοῦ Λεξικοῦ» της πρὸς τοὺς ἀν στας της** ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ, ὡς ἐξ ἀρχῆς εἶχε καθορισθῇ, τῶν δελτίων : Ἀπὸ **Ιης Μαρτίου** μέχρις **20ῆς Ἰουνίου** διὰ τὸ Β΄ Μέρος, ἀπὸ **2ιης Ἰου** μέχρι **30ῆς Σεπτεμβρίου** διὰ τὸ Γ΄ Μέρος καὶ ἀπὸ **Ιης Ὀκτωβρίου** μέχρι **31ης Δεκεμβρίου** διὰ τὸ Δ΄ Μέρος, τὸ καὶ τελευταῖον καὶ τῇ **καταβολῇ** δι ἕκαστον μέρος, πληρωτέων καὶ εἰς τρεῖς μηνιαίας δόσεις ἑκ 5 δραχμῶν.

Πρὸς τοῦτο παρακαλοῦμεν τοὺς ἀναγνώστας μας, ὅπως **ΚΡΑΤΟΥΝ ΤΑ ΔΕΛΤΙΑ** τῆς ἐφημερίδος μας **τῶν ἡμερομηνιῶν Ιης Μαρτίου μέχρι τῆς 2 Ἰουνίου** καὶ μᾶς τὰ προσκομίσουν ὅλα ὁμοῦ τὴν 20ὴν Ἰουνίου, **ὁπότε θὰ τοὺς δοθῇ τὸ Β΄ Μέρος τοῦ Λεξικοῦ.**

Πρὸς **διάκρισιν** τῶν δελτίων διὰ τὸ Β΄ Μέρος τοῦ Λεξικοῦ, ἀπὸ τὰ ἄλλα—τὰ ὁποῖα δίδουν δικαίωμα εἰς τὴν ἀπόκτησιν τοῦ Α΄ Μέρους—ἐπὶ τοῦ τετραγώνου ἡμερομηνίας τῆς πρώτης σελίδος **θὰ ἀναγράφεται ἡ λέξις «Λεξικόν»** καὶ ἐπὶ τοῦ τετραγώνου **θὰ ἀναγράφεται ἡ λέξις «Λεξικόν».** Συνεπῶς οἱ ἀναγνῶσται μας θὰ ἀποκόπτουν τὸ **τετράγωνον τῆς ἡμερ νίας** παρὰ τὸν τίτλον τῆς πρώτης σελίδος, τὸ ὁποῖον **δὲν ἔχει πλέον τὸ κόκκινον βιβλίον.** Συνεπῶς οἱ ἀναγνῶσται μας θὰ ἀποκόπτουν τὸ **τετράγωνον τῆς ἡμερ νίας** παρὰ τὸν τίτλον τῆς πρώτης σελίδος, τὸ ὁποῖον **δὲν ἔχει πλέον τὸ κόκκινον βιβλίον. Τὰ τετράγωνα αὐτὰ τῶν ἡμερομηνιῶν θὰ ἐπέχουν θέσιν δελτ**

Τὰ τετράγωνα αὐτὰ τῶν ἡμερομηνιῶν, τὰ ὁποῖα θὰ ἐπέχουν θέσιν δελτίων, θὰ ἀνταλλάξουν οἱ ἀναγνῶσται μας τὴν 20ὴν Ἰουνίου μὲ τὸ Β΄ Μέρος τοῦ Λεξικοῦ καταβάλλοντες καὶ 15 δραχμάς. Ὅσοι ἐκ τῶν ἀ σεις, τὴν 20ὴν Ἰουλίου καὶ 20ὴν Αὐγούστου ἐπὶ τριετεῖ χρήσει.

ου του ἐγένοντο εἰς Ἀμερικὴν καὶ Ἀγγλίαν.

Τὸ "Ὅτι τὸ πλοῖον του «Fire crest» διέτρεξε μέγαν κίνδυνον, Κόνραντ ἀπαντᾷ ὅτι ἐπιβαίνων τοῦ ἐπιφανοῦς κατὰ τὴν ἀτυχῆ ἐκρυσμοῦ τὸν παρὰ τοῦ πλοίου.

Εἶπε ἀκόμη καὶ ἐξηκολούθησεν ὅτι ἔσπευσε νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν «Fire crest», δεμένο εἰς τὴν ἀποβάθραν τὸ «Μ.Ἐλλάδος» ὁ καπετὰνιος τὸν ὑποδέχεται μὲ τὴν ἐπιφώνησιν: "Ἐλα, ἐλα, ἐδῶ εἶναι τὸ σπίτι σου!" Καὶ ἐπειδὴ ἐπρόκειτο περὶ ἑνὸς ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς ὁποίους ἔτρεφε μεγάλην ἀγάπην, ἐπῆρε τὴν ἀπόφασιν νὰ μείνῃ ἐπὶ τοῦ «Fire crest» ἕως ὅτου ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν λιμένα τοῦ Λονδίνου.

Δὲν γνωρίζει ὁ κ. "Αλλαν Ζερ τὴν αἰτίαν, διὰ τὴν ὁποίαν ὁ κ. Κόνραντ ἐπῆρε τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐπιβιβασθῇ εἰς τὸ «Fire crest» καὶ ἀκολουθήσῃ τὴν ἀτυχῆ του τύχην, ἀντὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ «Μ. Ἑλλάς» ὅπου τὸν περίμενε ἡ ἀγάπη τῶν ἀνθρώπων του καὶ ἡ ἀνάπαυσις τοῦ ἀτμοπλοίου, ἔνεκα τοῦ ὁποίου περιῳρίσθησαν τὰ ταξείδια του εἰς τὸν Εὐξείνον καὶ δὲ θὰ ἐπεσκέπτετο πλέον τὰ ἀμερικανικὰ λιμάνια, ὅπου ἐπεδίωκε μέχρι τέλους τὴν ψυχρολουσίαν του καὶ δὲν ἐπέστρεφε εἰς τὸν πολυθόρυβον καὶ θαλασσίαν (καραντί) καὶ εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῶν θάρρος καὶ ἠσυχίας τοῦ ἐξοχικοῦ του κτήματος.

Δὲν γνωρίζει ὁ κ. "Αλλαν Ζερβὰν ἡ ἀτμομηχανὴ τοῦ «Fire crest» ἐστάθη ἀνίκανος νὰ ἐκτελέσῃ τὸ ταξεῖδι τὸ ὁποῖον ἐπεχείρησε, ἐπειδὴ ἐπῆρε τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐπιβιβασθῇ εἰς τὸ «Fire crest» ἀκριβῶς διὰ τὸν λόγον αὐτόν, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ μὲ τὸν ἀτμοπλοίαρχον τὸν ὁποῖον ἐγνώριζε καὶ ἐσεβάσθη ἐπὶ τόσα ἔτη.

Ἐὰν ἡ ἀτμομηχανὴ ἐστάθη ἀνίκανος νὰ ἐκτελέσῃ τὸ ταξεῖδι, ἐὰν ἡ ἕλικα ἔπαθε βλάβην,

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5Η

ΑΠΕΦΕΥΧΘΗ ΤΕΛΙΚΩΣ Η ΚΗΡΥΞΙΣ ΧΡΕΩΣΤΑΣΙΟΥ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ

ΣΟΦΙΑ, 16. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον συνελθὸν εἰς μακρὰν, σχεδὸν ὁλονύκτιον, συνεδρίασιν συνεζήτησεν ἐπὶ τῶν ἀπόψεων τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὰ Βουλγαρικὰ οἰκονομικά. Τοῦ συμβουλίου μετέσχε καὶ ὁ ἐπειγόντως μετακληθεὶς ἐκ Παρισίων διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Βουλγαρίας, ὅστις ἐξέθεσε τὴν θέσιν τῶν ἐν τῇ Δημοσιονομικῇ ἐπιτροπῇ συζητήσεων καὶ τὰς μετ' αὐτῆς διαπραγματεύσεις ὡς καὶ μετὰ τῶν κατόχων τίτλων τῶν βουλγαρικῶν δανείων. Ἡ συζήτησις ἐν τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ ὑπῆρξε μακρὰ καὶ ζωηροτάτη, μετὰ δυσκολίας δὲ κατώρθωσεν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Μουσάνωφ νὰ προσελκύσῃ πρὸς τὰς ἀπόψεις του τοὺς ἄλλους ὑπουργούς, ἐξ ὧν ἰδίᾳ οἱ ἀγροτικοὶ ἀντέδρασαν σφοδρῶς. Ἐν τέλει τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἀπεφάσισεν ὅπως ἡ Βουλγαρία πληρώσῃ σήμερον τὴν μηνιαίαν δόσιν τοῦ ἐξωτερικοῦ της χρέους, ἡ προθεσμία τῆς ὁποίας εἶχε λήξει χθὲς 15 Μαρτίου καὶ ἡ πληρωμὴ τῆς ὁποίας εἶχεν ἀνασταλῇ.

Ὁ Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Βουλγαρίας ἀνεχώρησε καὶ πάλιν διὰ Παρισίους, λαβὼν νέας ὁδηγίας. Πιστεύεται ὅτι θὰ ἐπιτευχθῇ συνεννόησις μὲ τὴν Δημοσιονομικὴν Ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῶν οὐσιωδῶν αἰτημάτων τῆς Βουλγαρίας.

ΤΟ ΕΚΔΟΘΕΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

ΣΟΦΙΑ, 16. (Ἀθην. Πρ.). — Μετὰ τὸ πέρας τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἐξεδόθη τὸ ἀκόλουθον ἀνακοινωθέν :

«Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, λαβὸν ὑπ' ὄψει τὰς προτάσεις τὰς διατυπωθείσας ὑπὸ τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ μεταδοθείσας διὰ τοῦ διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Βουλγαρίας κ. Μομτσίλωφ, καθὼς ἐπίσης καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι αἱ ἀρξάμεναι διαπραγματεύσεις συνεχίζονται, ἀπεφάσισε τὴν προκαταβολικὴν μεταφορὰν τοῦ μηνιαίου ποσοῦ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ Βουλγαρικοῦ κράτους πρὸς τὸ ἐξωτερικόν, αἱ ὁποῖαι ἔληξαν τὴν 15ην Μαρτίου».

ΦΟΒΟΙ ΠΤΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΛΕΒΙΟΥ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 16. (Τρανζόσεαν). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Σόφιας ὅτι οἱ φόβοι περὶ πτώσεως τῆς τιμῆς τοῦ βουλγαρικοῦ λεβίου, κατόπιν τῆς ἀποφάσεως τῆς βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως ὅπως ἀναστείλῃ τὴν πληρωμὴν τῶν τόκων τῶν ἐξωτερικῶν δανείων, διεσκεδάσθησαν κατά τι, κατόπιν τῆς ἀγγελθείσης πληροφορίας καθ' ἣν ἡ Βουλγαρία θὰ συνεχίσῃ προσωρινῶς τὴν καταβολὴν τῶν τόκων τῶν ἐν λόγῳ δανείων. Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον κατέληξεν εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ἐξασφαλίσεως οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως.

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ

ΣΟΦΙΑ, 16. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Βουλγαρίας κ. Μομτσίλωφ ἀνέφερεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅτι αἱ παραχωρήσεις εἰς τὰς ὁποίας εἶναι διατεθειμένα νὰ προβοῦν τόσον ἡ δημοσιονομικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ὅσον καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τῶν κατόχων βουλγαρικῶν τίτλων εἶναι αἱ ἑξῆς : Ἀναθεώρησις τῆς κλίμακος valorisation τῶν προπολεμικῶν δανείων. Εὐκολίαι πληρωμῆς τῶν μεταπολεμικῶν δανείων ἐάν καὶ ἐφόσον ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις ἤθελε καταβάλει τὴν πληρωμὴν τῆς 15 Μαρτίου. Ἡ μὴ καταβολὴ τῆς δόσεως ταύτης θὰ ἐπέφερε τὴν ῥῆξιν τῶν διαπραγματεύσεων μετὰ τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς, κατὰ ῥητὴν δήλωσιν τῆς τελευταίας.

Ἡ ἀπόφασις τῆς Δημοσιονομικῆς ἀναμένεται πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἑβδομάδος.

Ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις ζητεῖ ὅπως καταβλῇ τὸ ἥμισυ τῶν δόσεων μπλοκὲ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Βουλγαρίας, ἐπίσης δὲ ὅπως δύναται νὰ διαθέτῃ τὰ ποσὰ ταῦτα εἰς λέβα χάριν τῶν ἀναγκῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις ἐξήτησε σαφῶς ὅπως μετάσχῃ εἰς τὴν σχεδιαζομένην ἕνωσιν τῶν παραδουναβίων χωρῶν. Ἡ αἴτησις ἐγένετο εἰς Παρισίους, Λονδῖνον καὶ Ρώμην.

ΤΟ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑΝ ΧΡΕΟΣ

ΣΟΦΙΑ, 16. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Μουσάνωφ ἐκοινοποίησε πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Γαλλίας, τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ἰταλίας τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλγαρικῆς κυβερνήσεως ὅπως καταβάλῃ τὰς πληρωμὰς ὧν ἡ προθεσμία ἔληξε χθὲς 15 Μαρτίου, συμφώνως πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Παρισίων. Ἐζήτησε δὲ τὴν συνδρομὴν τῶν ἐν λόγῳ Δυνάμεων καὶ τὴν μεσολάβησίν των παρὰ τοῖς κατόχοις τίτλων τῶν Βουλγαρικῶν δανείων πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ἐπιτευχθοῦν ὅροι εὐνοϊκοὶ διὰ τὴν Βουλγαρίαν, ὥστε νὰ μὴ περιέλθῃ αὕτη εἰς ἀδυναμίαν νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰς ἄλλας μηνιαίας πληρωμάς της. Ταυτοχρόνως ὁ κ. Μουσάνωφ εἰδοποίησε τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ὡς ἄνω Μεγάλων Δυνάμεων ὅτι ἡ Βουλγαρικὴ κυβέρνησις, συνεπεία τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ χρεωστασίου Χοῦβερ, ἀνεκοίνωσε πρὸς τὴν Ρουμανικὴν ὅτι ἀναστέλλει τὴν καταβολὴν τοῦ δευτέρου ἡμίσεος τῆς ἀποζημιώσεως ἡ ὁποία ἔχει καθορισθῇ διὰ τῶν συμφωνιῶν τῆς Χάγης πρὸς ἄρσιν τῆς κατασχέσεως τῶν ἐν Ρουμανίᾳ βουλγαρικῶν περιουσιῶν καὶ ἡ προθεσμία τῆς ὁποίας λήγει τὴν 25 Μαρτίου. Τὸ χρέος τοῦτο θεωρεῖται ὡς διακυβερνητικόν.

ΓΑΛΛΙΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΝ ΤΩΝ ΥΠΟΝΟΜΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16. (Ἀθην. Πρακτ.).—Οἱ ἀντιπρόσωποι τριῶν γαλλικῶν ἑταιρειῶν, αἱ ὁποῖαι ἐκτέλοῦν δημόσια ἔργα ἐν μεγάλῃ κλίμακι εἰς διαφόρους χώρας τῆς Εὐρώπης, ἔσχον μακρὰν συνομιλίαν μετὰ τῶν κ.κ. Μιχαλακοπούλου καὶ Μαρῆ, εἰς τοὺς ὁποίους ἐπρότειναν ν' ἀναλάβουν αἱ ἑταιρεῖαι των τὴν κατασκευὴν τοῦ δικτύου τῶν ὑπονόμων τῶν Ἀθηνῶν, χρηματοδοτοῦσαι συνάμα τὸ ἔργον. Οἱ "Ελληνες ὑπουργοὶ τοὺς συνέστησαν ν' ἀποστείλουν πληρεξουσίους των εἰς τὰς Ἀθήνας διὰ νὰ ἔλθουν εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἁρμοδίας νὰ συζητήσῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16. (Ἀθην. Πρ.). — Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος παρέθεσε σήμερον πρόγευμα πρὸς τιμὴν τοῦ Τούρκου ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Σουκρῆ Σαράτσογλου. Παρεκάθησαν ὅλα τὰ μέλη τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας καὶ ὁ κ. Χαρίλαος, ἐπανακάμψας ἐκ Βρυξελλῶν. Ὁ Σουκρῆ Σαράτσογλου ἐτήρησε τοὺς "Ελληνας συναδέλφους του ἐνημέρους τῶν γαλλο-τουρκικῶν διαπραγματεύσεων διὰ τὸ ζήτημα τοῦ ὀθωμανικοῦ χρέους, τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ καθορισθῇ εἰς ἓν περίπου ἑκατομμύριον λιρῶν. Ἡ λύσις τὴν ὁποίαν ἀντιμετωπίζουν ἡ Γαλλία καὶ ἡ Τουρκία φαίνεται προωρισμένη νὰ διευκολύνῃ τὰ μέγιστα τὴν διευθέτησιν καὶ τῆς ἑλληνο-γαλλικῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου διαφορᾶς.

ΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ ΜΕ ΤΗΝ ΒΡΑΖΙΛΙΑΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16. (Ἀθ. Πρ.).—Κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἀνέβαλε τὴν ἀναχώρησίν του διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὰς συνεννοήσεις μετὰ ὁμίλου ἀντιπροσώπων τῆς Βραζιλίας διὰ τὴν ἀνταλλαγὴν προϊόντων μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν.

Ὁ κ. Χαρίλαος ἐμονογράφησεν ἤδη προσχέδιον συμφωνίας, δυνάμει τῆς ὁποίας θὰ ὑπάρχῃ εἰς τὸν Πειραιὰ μόνιμος παρακαταθήκη 100 χιλιάδων σάκκων καφὲ Βραζιλίας, εἰς ἀντάλλαγμα δὲ καθορίζεται ἡ εἰσαγωγὴ ὡρισμένων ἑλληνικῶν προϊόντων εἰς τὴν Βραζιλίαν.

Η ΕΛΛΗΝΟ-ΡΟΥΜΑΝΙΚΗ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 16. (Ἀθην. Πρ.). — Ἡ Βουλὴ ἐψήφισε τὸ νομοσχέδιον δι' οὗ κυροῦται ἡ ἑλληνο-ρουμανικὴ ἐμπορικὴ συνθήκη.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΕΙΣΒΟΛΗ 35 ΑΠΟΛΥΘΕΝΤΩΝ ΤΡΟΧΙΟΔΡΟΜΙΚΩΝ

ΕΙΣ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ ΠΑΟΥΕΡ

Περὶ τοὺς 35 τροχιοδρομικοὺς, ἀπολυθέντες τῶν θέσεών των διὰ λόγους οἰκονομίας, μετέβησαν χθὲς εἰς τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ "Ιωνος γραφεῖα τῆς Πάουερ μὲ ἀπειλητικὰς διαθέσεις κατὰ τοῦ ἑνὸς τῶν διευθυντῶν αὐτῆς κ. Σχινᾶ. Εἰσέβαλον ὅλοι μαζὶ εἰς τὰ ἐν λόγῳ γραφεῖα φωνάζοντες καὶ ἀπειλοῦντες. Ὁ κ. Σχινᾶς, κλειδωθεὶς ἐντὸς τοῦ γραφείου του, εἰδοποίησε τηλεφωνικῶς, τὴν ἀστυνομίαν. Δύναμις ἀστυφυλάκων, μεταβᾶσα ἀμέσως ἐπὶ τόπου, ἀπεμάκρυνεν ἐκεῖθεν τοὺς ταραξίας. Ὁ κ. Σχινᾶς ἐδέχθη μετὰ τὸ ἐπεισόδιον ἐπιτροπήν των, εἰς τὴν ὁποίαν ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Ἑταιρεία προέβη εἰς ὅλην τὴν πληρότητα τὸ σχέδιον τὸ τεθὲν ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῆς Δημοσιονομικῆς.

Ὑπὸ τῶν ἰδίων κύκλων ἀναγνωρίζεται ὅτι οὐδεμία ἀναλογία ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ σχεδίου καὶ τῶν δανείων τῶν χορηγηθέντων εἰς ἄλλα κράτη, δεδομένου ὅτι ἡ πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἐνίσχυσις, ἐκτὸς τῆς διαφορᾶς τοῦ ποσοῦ, ἔχει καὶ ταύτην τὴν ἰδιαιτέραν σημασίαν, ὅτι θ' ἀποτελέσῃ κύρωσιν τῆς ἐννοίας τῆς Διεθνοῦς ἀλληλεγγύης ἐφ' ὅσον ἡ ἀρωγὴ θὰ παρασχεθῇ καὶ ὑπὸ τῶν τριῶν Μεγάλων Δυνάμεων.

Ἐπὶ τῇ προόψει ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς θὰ καταστήσῃ δυνατὴν τὴν διεξαγωγὴν οὐσιαστικῶν πλέον διαπραγματεύσεων διὰ τὴν προκαταβολήν, ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία συνεχίζει τὰς βολιδοσκοπήσεις της πρὸς τοὺς τραπεζιτικοὺς κύκλους, μετὰ τῶν ὁποίων ἦλθεν ἤδη εἰς ἄμεσον ἐπαφήν.

Ἐπὶ τῶν βολιδοσκοπήσεων αὐτῶν ἀνακοινοῦται ὅτι, παρὰ τὸ γεγονὸς τῆς ἐξαρτήσεως τοῦ ζητήματος τῆς προκαταβολῆς ἐκ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς Δημοσιονομικῆς, αἱ πρῶται ἐντυπώσεις ἐπιτρέπουν ἐλπίδας.

Ὁ Γάλλος πρωθυπουργὸς κ. Ταρντιέ, εὑρισκόμενος, ὡς γνωστόν, εἰς Γενεύην, τηρεῖται ἐνήμερος τῆς ἐξελίξεως τῶν ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος συζητήσεων.

ΑΝΑΜΕΝΕΤΑΙ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ Η ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΨΕΩΝ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ

ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Κατὰ πληροφορίας παρεχομένας ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας, ἀνεξαρτήτως τῶν συνεχιζομένων συζητήσεων ἐν τῇ Δημοσιονομικῇ Ἐπιτροπῇ, ἐνισχύεται μεταξὺ τῶν ἐνταῦθα ἁρμοδίων Γαλλικῶν κύκλων ἡ ἰδέα τῆς ἐνισχύσεως τῆς Ἑλλάδος. "Ολα τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα οἱ κύκλοι οὗτοι ἔχουν ὑπ' ὄψει των τοὺς πείθουν περὶ τῆς δυνατότητος οἰκονομικῆς ἐνὸς μέλλοντι ἀναζωογονήσεως τῆς Ἑλλάδος, ἐὰν ἐφαρμοσθῇ εἰς ὅλην τὴν πληρότητα τὸ σχέδιον τὸ τεθὲν ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῆς Δημοσιονομικῆς.

Ὑπὸ τῶν ἰδίων κύκλων ἀναγνωρίζεται ὅτι οὐδεμία ἀναλογία ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ σχεδίου καὶ τῶν δανείων τῶν χορηγηθέντων εἰς ἄλλα κράτη, δεδομένου ὅτι ἡ πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἐνίσχυσις, ἐκτὸς τῆς διαφορᾶς τοῦ ποσοῦ, ἔχει καὶ ταύτην τὴν ἰδιαιτέραν σημασίαν, ὅτι θ' ἀποτελέσῃ κύρωσιν τῆς ἐννοίας τῆς Διεθνοῦς ἀλληλεγγύης ἐφ' ὅσον ἡ ἀρωγὴ θὰ παρασχεθῇ καὶ ὑπὸ τῶν τριῶν Μεγάλων Δυνάμεων.

Ἐπὶ τῇ προόψει ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς θὰ καταστήσῃ δυνατὴν τὴν διεξαγωγὴν οὐσιαστικῶν πλέον διαπραγματεύσεων διὰ τὴν προκαταβολήν, ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία συνεχίζει τὰς βολιδοσκοπήσεις της πρὸς τοὺς τραπεζιτικοὺς κύκλους, μετὰ τῶν ὁποίων ἦλθεν ἤδη εἰς ἄμεσον ἐπαφήν.

Ἐπὶ τῶν βολιδοσκοπήσεων αὐτῶν ἀνακοινοῦται ὅτι, παρὰ τὸ γεγονὸς τῆς ἐξαρτήσεως τοῦ ζητήματος τῆς προκαταβολῆς ἐκ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς Δημοσιονομικῆς, αἱ πρῶται ἐντυπώσεις ἐπιτρέπουν ἐλπίδας.

Ὁ Γάλλος πρωθυπουργὸς κ. Ταρντιέ, εὑρισκόμενος, ὡς γνωστόν, εἰς Γενεύην, τηρεῖται ἐνήμερος τῆς ἐξελίξεως τῶν ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος συζητήσεων.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16. (Ἀθ. Πρ.). — Ἐκ τῆς προσωπικῆς μου ἐπαφῆς κοὺς κύκλους ἐσχημάτισα τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἀπὸ τῆς χθὲς ἡ κατάστασις, ἀναφορικῶς μὲ τὰς ἐν ζητήσεις, φαίνεται λαμβάνουσα εὐνοϊκὴν τροπὴν διὰ τὴν Ἑλλάδα εἰς τρόπον ὥστε νὰ δυνάμεθα ν' ἀναμείνωμεν τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα μετὰ πάσης ἐμπιστοσύνης.

Οἱ ἰθύνοντες γαλλικοὶ κύκλοι ἔχουν πεισθῇ πλέον ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶνε ἀπολύτως εἰλικρινὴς, ἐκθέτουσα τὴν κατάστασιν ὡς ἔχει ἐν τῇ πραγματικότητι καὶ εἶνε συνεπῶς ἀξία τῆς ζητουμένης ὑποστηρίξεως. Ἡ γενομένη ἤδη ἀπὸ χθὲς παραχώρησις, ἡ σχετικὴ μὲ τὴν ἀναστολὴν τῆς καταβολῆς δεικτικὴ τῶν διαθέσεων τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς. Εἶνε ἀσφαλῶς ὅτι ἡ ἐν λόγῳ παραχώρησις, καθ' ὃν τρόπον ἐγένετο, δὲν ἰκανοποιεῖ τὴν Ἑλλάδα. Ἐλπίζεται ὅμως ὅτι θὰ ἐπέλθῃ ἐντὸς τῶν ἡμερῶν αὐτῶν προσέγγισις τῶν ἑκατέρωθεν ἀπόψεων.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16. (Ἀθ. Πρ.). — Ἡ ἀναγραφεῖσα εἰς ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας πληροφορία περὶ ἀξιώσεως τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς ὅπως ἐπεκταθοῦν τὰ δικαιώματα τῆς ἐν Ἀθήναις Διεθνοῦς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς, διαψεύδεται ἁρμοδίως.

Η ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΠΙΒΟΛΗΣ ΝΕΩΝ ΦΟΡΩΝ;

Τὰ χθεσινὰ πρωϊνὰ ἐκ Παρισίων τηλεγραφήματα ἀνέφεραν, ὅτι ἡ Δημοσιονομικὴ Ἐπιτροπὴ ἐνέμεινεν εἰσέτι εἰς τὴν ἀποψίν της περὶ καταθέσεως παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος τῶν χρεωλυσίων τοῦ Δημοσίου Ἐξωτερικοῦ Χρέους εἰς δραχμάς.

Κατὰ τὰ αὐτὰ τηλεγραφήματα, ἡ Δημοσιονομικὴ ἐπιτροπὴ, ἀνεξαρτήτως τῶν ἀποφάσεών της ἐπὶ τῶν ἄλλων θεμάτων, φαίνεται ἐπιμένουσα ἀπολύτως ἐπὶ τῆς διατυπωθείσης καὶ ἐνταῦθα ὑπὸ τοῦ κ. Νιμάγιερ γνώμης περὶ πραγματοποιήσεως οἰκονομιῶν εἰς τὸ σκέλος τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ. Τὴν γνώμην της αὐτὴν δικαιολογεῖ μὲ τὸ γεγονὸς, ὅτι ἡ διοίκησις ἐν Ἑλλάδι λόγῳ τῆς πολυτελείας, ἀπορροφᾷ δυσανάλογα μὲ τὴν ἔκτασιν τοῦ κράτους ποσά, δέχεται δὲ τὴν ἄποψιν, ὅτι εἶνε δυνατὸς ὁ περιορισμὸς τῶν ἐξόδων κατὰ 1000 ἑκατομμύρια δραχμάς. Ἐπίσης ἡ Ἐπιτροπὴ, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο τὰς γνώμας τοῦ κ. Νιμάγιερ, φαίνεται ὅτι διετύπωσε τὴν ἄποψιν, ἀποκρουσθεῖσαν καὶ πάλιν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας, ὅτι ἡ φορολογικὴ ἀντοχὴ τοῦ λαοῦ δὲν ἔχει καμφθῇ καὶ ὡς ἐκ τούτου εἶνε δυνατὴ ἡ ἐπιβάρυνσις αὐτοῦ καὶ δι' ἄλλων φορολογιῶν.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, ἡ Δημοσιονομικὴ Ἐπιτροπὴ, ἐξετάσασα τὰ καθ' ἕκαστα κονδύλια τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων, ὑποστηρίζει ὅτι αἱ πρὸς τρίτους χορηγήσεις τοῦ ἑλλην. δημοσίου εἶνε ἀδικαιολόγητοι.

Τὰς ἐπὶ τῶν προκειμένων ζητημάτων ἀπόψεις τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς, πλὴν τῆς περὶ ἐπιβολῆς νέων φόρων, ἀπεδέχθη ἤδη, ὡς ὁ κ. Πρωθυπουργός.

Εἰς τὴν Βουλήν, κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν αὐτῆς, συνηντήθησαν καὶ συνωμίλησαν ἐπ' ὀλίγον οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Οἱ πολιτικοὶ ἡγέται περιωρίσθησαν ν' ἀνταλλάξουν γενικὰς ἐπὶ τῆς καταστάσεως ἀντιλήψεις, ἐν ἀναμονῇ τῆς διαμορφώσεως, τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ λάβῃ αὕτη μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Δημοσιονομικῆς καὶ τὴν ἐμπρακτον ἐκδήλωσιν τῶν ἐν Παρισίοις καὶ Λονδίνῳ διαθέσεων διὰ τὴν παροχὴν τῆς προκαταβολῆς.

Καθόσον δυνάμεθα ἀσφαλῶς νὰ γνωρίζωμεν, οἱ ἀρχηγοὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, προκειμένου νὰ καθορίσουν τὴν στάσιν των ἔναντι τῆς καταστάσεως, θ' ἀναμείνουν τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς Κυβερνητικῆς τοιαύτης, ἡ ὁποία θὰ γίνῃ βάσει τῶν ὁριστικῶν ἐκ Παρισίων δεδομένων.

ΑΙ ΠΙΘΑΝΟΛΟΓΟΥΜΕΝΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΤΗΣ ΔΥΣΜΕΝΟΥΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ

Τὴν ἐσπέραν χθὲς ἐλήφθη εἰς τὴν Κυβέρνησιν τηλεγράφημα τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας ἐκ Παρισίων περὶ τῆς ἐξελίξεως τῶν συζητήσεων ἐν τῇ Δημοσιονομικῇ Ἐπιτροπῇ καὶ τῶν ἐκ παραλλήλου διεξαγομένων συνεννοήσεων διὰ τὸ ζήτημα τῆς προκαταβολῆς.

Κατὰ τὰς παρασχεθείσας πληροφορίας, αἱ διαβιβαζόμεναι διὰ τοῦ τηλεγραφήματος πληροφορίαι ἐπιτρέπουν αἰσιοδόξους προβλέψεις καὶ διὰ τὸ τελικὸν πόρισμα τῶν συζητήσεων ἐν τῇ Δημοσιονομικῇ Ἐπιτροπῇ καὶ διὰ τὴν ἔκβασιν τῶν συνεννοήσεων διὰ τὴν προκαταβολήν. Μέχρι τῆς ἑσπέρας σήμερον θὰ ἔχουν, κατὰ τὰς ἰδίας πληροφορίας, ἐκκαθαρισθῇ πλήρως τὰ πράγματα, ὑπολογιζομένου ὅτι θὰ ὑπάρξουν ἐκ Παρισίων πληροφορίαι περὶ τῶν ὁριστικῶν πορισμάτων, εἰς τὰ ὁποῖα καταλήγει ἡ Δημοσιονομικὴ Ἐπιτροπή.

Εἶνε γεγονὸς ὅτι μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς χθὲς ἐπεκράτουν εἰς τοὺς κυβερνητικοὺς κύκλους ζωηραὶ ἀνησυχίαι ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἔκβασιν τῶν ἐν Παρισίοις συζητήσεων. Αἱ ἀνησυχίαι αὐταὶ δὲν ἐξέλιπον ἀπολύτως καὶ μετὰ τὸ ληφθέν, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, τὴν ἑσπέραν τῆς χθὲς τηλεγράφημα.

Μεταξὺ τῶν κυβερνητικῶν παραγόντων, κοινοβουλευτικῶν καὶ μή, συνεζητοῦντο χθὲς διάφοροι λύσεις τῆς καταστάσεως διὰ τὸ ἐνδεχόμενον δυσμενοῦς ἀποφάσεως τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ἀποφασεως αὐτῆς μὴ δυσμενοῦς μέν κατὰ βάσιν, ἀλλὰ μὴ δυναμένης νὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ, ὡς εἶνε ἡ γνωστὴ πρότασις τῆς ἐπιτροπῆς περὶ ἀναστολῆς μὲν τῶν χρεωλυσίων τῶν ἐξωτερικῶν δανείων, ἀλλ' ὅπου ὅρον καταθέσεως τούτων εἰς δραχμὰς εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

Διὰ τῶν λύσεων αὐτῶν—ὡς ἀναφέρουν αἱ κυκλοφορήσασαι σχετικαὶ διαδόσεις—ἀντιμετωπίζετο «περίπτωσις ἀμέσου ἐπαναγκαστικῆς» παραιτήσεως τῆς Κυβερνήσεως καὶ σχηματισμοῦ πολιτικοστρατιωτικῆς τοιαύτης ἡ κυβερνήσεως ὑπὸ τὸν κ. Κονδύλην, ἡ ὁποία θὰ ἐξήγγελλεν ὡς ἀποστολήν της τὴν κήρυξιν χρεωστασίου, χωρὶς μάλιστα ν' ἀναμείνῃ κἂν τὴν ὁριστικὴν ἀπόφασιν τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὅ,τι δύναται μετὰ βεβαιότητος νὰ γραφῇ εἶνε τοῦτο: ὅτι καὶ ἂν ἀκόμη μέχρι τῆς νυκτὸς σήμερον διασαφηνισθοῦν αἱ τελικαὶ ἀπόψεις εἰς τὰς ὁποίας καταλήγει ἡ Δημοσιονομικὴ Ἐπιτροπὴ, δὲν εἶνε βέβαιον ὅτι ἀπὸ τῆς ἑσπερινῆς ἐκείνης ὥρας θὰ ἔχουν ἀρθῇ πᾶσαι αἱ ἀμφιβολίαι καὶ ὅτι θὰ ἐπικρατήσῃ ἀπόλυτος γαλήνη.

ΚΛΕΙΟΥΝ ΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΥΣΣΙΤΙΑ ΚΑΤΟΠΙΝ ΤΗΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗΝ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΙΣΘΕΙΣΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΤΩΝ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων ἐξεδόθη τὸ κάτωθι ἀνακοινωθέν:

«Ἀπὸ μηνῶν ἤδη ὁ Δῆμος Ἀθηναίων ὠργάνωσε τὰ συσσίτια τῶν ἀπόρων. Δέκα πέντε περίπου χιλιάδες οἰκογενειῶν εὑρίσκουν δωρεὰν τροφὴν καὶ ἄρτον. Τὸ ἔργον ὅμως τῆς συντηρήσεως τῶν συσσιτίων εἶνε ἀνώτερον τῶν δυνάμεων τοῦ Δήμου, τὸν ὁποῖον ὅπως καὶ τὸ κράτος καὶ κάθε ὀργανισμόν, ἔπληξε σοβαρώτατα ἡ κρίσις.

Διὰ νὰ τροφοδοτήσῃ μέχρι τοῦδε τὰ συσσίτια ἠναγκάσθη ὁ Δῆμος νὰ ὑποθληθῇ εἰς παντὸς εἴδους θυσίας, ὅλαι αἱ δαπάναι του περιωρίσθησαν, αἱ δὲ ἀποδοχαὶ τῶν μισθοδοτουμένων ἐκ τοῦ Δήμου, ἀπὸ τοῦ Δημάρχου μέχρι τοῦ τελευταίου πτωχοῦ κλητῆρος, περιεκόπησαν κατὰ 10 τοῖς ἑκατόν. Τοιουτοτρόπως ὁ Δῆμος, ἀντλήσας ἐκ τοῦ ὑστερήματος καὶ αἵματός του ἑκατομμύρια, συνετήρησεν ἐπὶ μῆνας τὰ συσσίτια. Ἤδη ὅμως εὑρίσκεται πλέον ε